

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](#)

384 D E A S T V T. V V L P.

aut fortunæ extulit, rursus de statu honorifico derurbare, & cum dedecore sic ut omnibus sit ludibrio, deiicere potest. Quamobrem quisq; secū diligenter animo perpendat, quid fuerit, sit, aut fieri possit: semper memor, quām varia volubilisq; fortunæ rota, huiusq; vniuersē humanæ vite fluctuosa existat commutatio, se erga omnes benignum, affabilem & tractabilem exhibeat. Vnde non illepidè Poëta hortatur:

*Fortunam reuerenter habe, quicunq; repente
Dives ab exili progrederie loco.*

I X.

Licet quidem & fas est, vt proximus quisque sibi ipse sit, eaq; potissimum quæ ad suū faciunt commodum, requirat: tamen semper æquitatem & excellentissimam ante oculos habeat iustitiæ virtutem. Salomone enim nostro teste:

*Parua viri dominū metuētis ingera præstant
His sunt iniusta quæ bona partim manu.*

Is igitur qui honorem, fauorem populi, splendorem, immortalesq; consequi laborat gratias: his duobus potissimum iustitiæ innatur fundamentis. Quorum primum est, vt ne

*Duo iusti- cui noceatur, deinde vt cōmuni vtilitati ma-
ciae funda- gis, quam priuatæ inserviatur.
menta.*

C A P V T X I I I.

A R G V M E N T V M.

*Exprobrat hic Gulpes ipsi benefacta leoni,
Inuidiamq; lupo comparat inde grauem.*

Hoc

REINIKES, LIB. III. 389

Hoc opus & labor est mendacia fingere fauis
Hostibus & noceas, subueniasq; tibi.

R Ex in superbaruria
Profuturo retalia:
Vt fas tuam Vulpecula
Percepimus sententiam.
Verum quod ad praconium
Tui parentis attinet,
Id antenon audiueram,
Eiusq; de Virtutibus
Nihil recordor amplius.
Quin forsitan ante seculum,
Quatu renarras plurima,
Hac contigisse credimus.
Sed de tui Gulifima
Opinione nominis,
Et fraude detestabili
Nimis recordor plurima.
Et constat omni seculo
Meaq; vita tempore
Vulpecularum plurimas
Fuisse semper machinas,
Nec quempiam mortalium
De dignitate Reinikes
Vel mentionem candidam
Pecisse, Vel praconio
Hanc extulisse nobili.
At forte Gulgi mobilis
Si fallimur mendacio,
Innoxiusq; pessimis
Iniurijs offenderis
Idiure detestabilem

Rex de pa-
rente Rei-
nikes nihil
recordari
potest.

Rex de i-
psius Reini-
kes mali-
tia innata-
que nequi-
tia sibi plu-
rimum cō-
stare affir-
mat.

Rex dicit
Reinikē à
nullomor-
talium lau-
dari.

Certe

386 DE ASTVT. VVL.

Certètibi molestiam,
Et mentis agricudinem
Afflictoris adserit.

Hac audiens subpecula
Paulo dolebat acris:

Reinike dignitatē nominis
minis sui defendit.
At dignitatem nominis
Tuetur ore taliter:
Autque formidabilis
Rex, miror hoc licentius
Deme quis ausit spargere.
Nullaq; me quod dixeris
Vita diebus omnibus,
Fuisse laude præditum.

Num tempus illud excedit?

Reinike facta sua in
regem ex-
plicit.
Nec amplius recogitas
In telocatam gratiam,
Munusque, nunquid immemor
Benignitatis es mea?

Scis ante menses quindecim
(Sed absit exprobratio)

Cum fortis Isengrinus

Mecum colono dñiti

Suem dolis exceperat.

In pascuis improuidi

Deinde quam malitiamus.

Vt Gestra forie dignitas

(Recordor) interuenerit,

Grauique de ieiunio,

Laboribusq; conquerens,

Pro maxima pecunia

Frustum rogarit filios.

Aurus Isengrinus,

Non

Non illa dicit vendimus
 Multo laboris improbi
 Sudore que parauimus,
 Huncusmodiq; plurima
 Is obstrepebat marmurans:
 Tunc ipsi senioribus
 Verbis lupum demulceo,
 Et flagitans humillime
 Vxore cum dulcissima
 Terreddo voti compotem.
 Et diligenter sciscitor
 Quis partiatur fercula:
 Iubetur Isengrinus.
 Is sed triumphans gaudio
 Suoq; more diuidens,
 Tibi, tuerq; tertium
 Dat portionem coniugi,
 Aures suillas Ecce cur
 Mishi relinquit, catena
 Sibi reseruat omnia.
 At cum tuas absumperas,
 Rex magne portunculas,
 Illis nec indignissimam
 Ad huc famem sed aueras:
 Nunquam lupus voracior
 Volebat hoc aduertere:
 Sed ut proterius belluo
 Is deuorabat omnia:
 Quapropter ipsum calcibus,
 Pnognisq; penepessimis,
 Et conscidisse sanguibus,
 Niclinculum se subrahens,

Inuidiā re-
 gisq; odiū
 Isengrinio
 conflat Rei
 nike.

Isengrinij
 in distribu-
 endis fer-
 eulis ini-
 quitas.

Lupi vora-
 cissimi no-
 tatur au-
 xitia.

Bon.

Isengrini- Boniq; pugnam consulens,
us à rege In montium confinia
multatur. Fugam dedisset vtilem.

Quem tu vocabas denuo,
Et edocebas, qualibus
Deberet vti moribus:
Si regis in coniuio,
Vel assideret principis.

Post imperabat regia
Nobis duobus dignitas,
Ex rure plura fercula
Ut promeremus proximo.
Statimq; in his moriger

Reinikes Obediebam sedulo.
obediētia. Ibamus ergo rustici
Ad diuitis præsepiā:
Vitulumq; vobis attuli
Primis minacem cornibus.

Tunceuehebas landibus,
Et prædicabas Reiniken:

Reinike o- Eratq; solus Reinike
lim regi S. uelles acceptissimus.
charissi- Tunc imperabas Reinike
mus. Reinike ar Partire tu charissime,
tificiosè & Fortuna quicquid obtulit.
iustè parti- Partem tibi mox alteram
tur fercula Impartiebar integrum,
Tu & secundam coniuge

Hinc obtuli, superflua,
Vt sunt lien, cor & iecur,
Tuis reliqui filijs:
Fibras, caputq; spumiger

Forabat

Vorabat Isengrinius:

Pedes mihi vilissimos

Velut tenebam seruulus.

Iam tu rogabas protinus,

Quis me magister optimis

Hic imbuisset artibus,

Quod separarem singulas

Belleq; partes scinderem.

Id plaga me, respondeo,

Docebat Isengrinij.

Rex magne nunc considera

Benignitatem Reinikes

Meumq; gratitudinem.

Nam quicquid aut paranimus

Aut indies laboribus

Adhuc parere possumus:

Vobis lubenter offeram.

Sed metamen licentius

Laudare nolo, proprium

Cum sordeat praconium.

Perpende Sulpis scilicet

Partitionem Reinikes,

Lupiq; portiunculas.

Et illico videbitur,

Quisnam vocandus integer,

Tibiq; sit fidelior.

Sed lundis ad fastigium

Euetus Isengrinius,

Praefectus est in omnibus,

Nihil tamen regalibus

Inseruit ipse commodis,

Sed helluatur improbe

Reinike
suam regi
promittit
operam.

Reinike se
ipsum lau-
dare non
vult.

Isengrinij flagitia re-
censet Rei-
nike.

Et impudenter omnia
Perdit, profundit, decoquit.
Et quicquid aut deliberat,
Aut cum Brunone conficit,
Id sicut ex oraculo,
Lapsum ve cedat a there
Tuis probatur auribus.

Reinike
misérè vbi-
que conte-
nnitur.

Sed nullus audis simplicem
Orationem Reinikes,
Non Rex negabo maxime,
Quod multa de me perfida
Querantur aduersarij,
Sed ibo nunc audentius
Aduersa contra spicula:
Malisq; nolo cedere.

In arce si quis aulicos
Versatur int. r nobiles,
Qui veritate præditas
Suas querelas firmiter
Probare norit testibus,
Aut copiam pecunie,
Is corpus aut oppignoret,
Si vanas sit conquestio,
Mecum pacisci quod velit.
In uniuersa curia
Sed cernotalem neminem.

COMMENTARIA.

I.
Semel ma-
lus semper presump-
tur malius.

Cum semel de aliquo finistra increuerit fama, aut rumor improbus dissipatus fuerit, illi propter speciem quandam probitatis aut virtutis suosam umbram ne facile vñquam credi.